

Organ for SUF(m-l)

Røde Garde 1

1972

Kr. 0,25

19. JAN.

Aksjonsdag mot forlovelsespakten

Vi marxist-leninister har alltid gått inn for kamp mot forberedelser til EEC som en viktig del av hele kampen mot EEC. Denne linja har fått oppslutning av de brede lag blant EEC-motstanderne.

Vi vil derfor slutte opp om den

HVA ER FORLOVELSESPAKTEN?

La oss kort se på hva den er for noe og hva den betyr. »Forlovelses-tida» starter når forhandlingene mellom søkerlandene og EEC er avsluttet og varer til 1. januar 1973. I denne perioden skal det foregå noe som myndighetene sjøl kaller »intens meningsutveksling». Norge skal bli representert i en spesiell komite av framtrepende embetsmenn. »Hvis det oppstår vanskelige problemer, kan det innkalles minis-

aksjonsdagen Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid har tatt initiativet til 19. januar mot forlovelsespakten. Denne pakten er den hittil viktigste politiske forberedelsen til EEC.

termøter. Hensikten med ordningen er at ingen av partene gjennomfører lovgivninger som strider mot bestemmelsene i avtalen om medlemskap.» (NTB 22. sept. 1971)

Dette innebærer altså at norsk lovgivning i tida framover ikke skal gå i en retning som gjør det vanskelig for Norge å tilpasses EEC. Tvert imot kan vi vente oss at det norske lovverk vil bevege seg i retning EEC.

Vi kan benytte oss av et bilde fra det norske samfunnet for å få bedre inntrykk av hvor alvorlig dette er. Når det for eksempel tas opp til behandling i Stortinget om bevilgning til vassdragsutbygging, er ofte det avgjørende argument at det allerede er bevilget så mange millioner til prosjektet at det ikke kan stoppes nå. Og det blir gjennomført... Det samme kan vi se ved forlovelsespakten. Når spørsmålet om tilknytning skal behandles, kan vi høre at vi allerede har bundet oss til Europa, hittil har det gått bra osv. osv. Dette får oss til å innse det udemokratiske i denne saken. Det blir tatt avgjørelser om EEC over hodet på folk uten at de i det hele tatt har fått uttale seg.

Vi kan lære en viktig ting av dette. Vi ser at grunnlaget for folkeavstemningen blir svakere, at vi ikke må bli lurt til å tro at vi skal overlate alt til stortingsmennene. Vi må sjøl hindre at vi kommer med i EEC. Dette kan bare skje gjennom aktiv politisk innsats fra alle de grupper av folket som er truet av EEC-medlemskap. Også fra ung-

dommen. Som et ledd i dette, må vi se aksjonsdagen 19. januar. Ikke bare som »nok en aksjonsdag».

Nå gjelder det

Nesten hver eneste artikkel siden juni har begynt med »nå nærmer forhandlingene seg slutten. Kampen går inn i sin avgjørende fase...». Vi tror det kan være grunn til å gjenta dette nå. Nå vil kampen om folkeopinionen begynne for alvor. Nå vil alle avgjørelser få større konsekvenser. Derfor vil m-l'erne oppfordre ungdommen til å kaste seg inn i denne kampen. Vi har en utmerket anledning til det 19. januar.

Kampformer

Mange har vansker med å finne nye kampformer. Det »blir det samme hver gang». . . Vi må ikke glemme at kamp er utvikling. På et sted kan en demonstrasjonsform få mindre virkning etter hvert, mens den et annet sted kan bety et gjennombrudd. Vi har en del forslag på kampformer på skolene. På Forsøksgymnaset i Oslo lagde de en

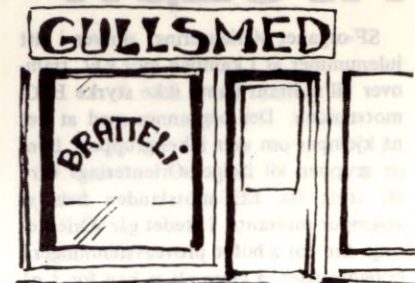
anti-EEC dag. De streiket hele dagen, hadde diskusjoner om EEC, viste filmer osv. På denne måten fikk man opp interessen om EEC, fikk vervet motstandere til anti-EEC-arbeid. Liknende ting kan gjennomføres andre steder.

Enkelte steder kan man sikkert gjennomføre punktstreiker, demonstrasjoner og liknende. Det er viktig at det på steder der man er få eller står svakt, ikke har en holdning som: »her blir det ikke streik, så vi kan ikke gjøre noe». Overalt er det mulig å markere motstand mot EEC, punktstreiker, kvarterstreiker og demonstrasjoner kan ha stor virkning mange steder. Man kan selge AKMEDs hefte »EEC og skolen», aviser, slå opp veggaviser, organisere diskusjoner i klassene, heise norske flagg osv.

GJØR 19. JANUAR TIL EN KRAFTIG MANIFESTASJON AV UNGDOMMENS EEC-MOTSTAND!
BEKJEMP FORLOVELSEN NORGE - EEC!

FOR NOEN NYDELIGE FORLOVELSES-RINGER! OG MED INNSKRIFTA "MIN FOR ALLTID"!

NGS HOLDER PRØVEAVSTEMNING

Norges Gymnasiastsamband skal holde prøveavstemning om EEC på alle medlemsskolene i februar. Blir denne avstemningen god, vil den få stor betydning for EEC-arbeidet, særlig blant ungdommen. Avstemningen gir også en god mulighet til å holde fram et riktig avstemningsgrunnlag under folkeavstemningen: For eller mot fullt medlemskap i EEC.

SUF(m-l) ser det derfor som en viktig oppgave å gjøre denne avstemningen god. Vi har tidligere påpekt at NGS har store byråkratiske feil. Alle bør derfor se det som en oppgave å

styrke avstemningen, gjennom å ta initiativer, og å arbeide aktivt med denne saken. Da kan vi også se en spire til å bekjempe byråkratismen i NGS.

Vi vil peke på en fare under denne avstemningen. Det vil finnes folk innafor NGS som aktivt eller passivt vil kunne sabotere avstemningen. Dette må EEC-motstanderne aktivt sørge for å hindre.

Vi mener det er viktig at NGS, som skal være elevenes interesseorganisasjon tar sjølstendige initiativer i kampen mot EEC. Det er å fremme elevenes viktigste interesser i dag.

Røde Garde

Organ for SUF(m-l)

c/o Klassekampens distribusjon
Boks 6179 ETTERSTAD, Oslo 6. PG 20 81 66.
Abonnementsprisen kr. 7,- pr. år.

RØDE GARDE kommer ut med 10 nr. i året.
Redaktør og ansvarlig utgiver: Arne Bråten
Trykt i offset hos A/S Duplotrykk.

Vi er mange

Mange skoleelever er blitt møtt med harde tiltak, utvisninger og trusler fordi de har aksjonert mot EEC. En del har derfor blitt engstelige for å være aktive. I denne forbindelse er demonstrasjonen på Gardermoen Flystasjon et bra eksempel. Fordi mange var med, fordi grundige diskusjoner var blitt ført på forhånd og enheten ble sterk, har ikke militærledelsen kunnet gjøre noe. Det samme gjelder på skolene. Hvis skoleledelsen setter i gang overgrep mot det flertallet av folket som er imot EEC, er det bare en ting å gjøre, kaste seg ut i kampen og mobilisere enda flere. Er vi få, vil de alltid kunne ramme oss, samme hvor lite aktive vi er. Mobiliserer vi hele folket til kamp mot EEC, vil kampen lykkes.

AVSLØR FEILAKTIGE LINJER I EEC-KAMPEN

SF-organet «Orientering» skriver i sitt julenummer at i kampen mot EEC framover vil militant kamp ikke styrke EEC-motstanden. Det begrunnes med at det nå kjempes om «vet ikke»-gruppen. Denne gruppen vil ifølge «Orientering» bare bli støtt fra EEC-motstanden hvis vi «kjemper militant». I stedet går «Orientering» inn for å holde prøveavstemninger i boligområder, å gjøre alt vi kan for å nå fram til folk som ennå ikke har tatt klart standpunkt.

SUF(m-l) mener ikke som «Orientering» at streiker og demonstrasjoner i første rekke skal være et alternativ til prøveavstemninger. Tvert imot, vi går inn for prøveavstemninger. Når vi ved siden av dette mener at kampen mot imperialismen ikke vinnes bare gjennom studier, propaganda og prøveavstemninger, er det fordi vi innsår at vi slåss mot EEC, og ikke i første rekke slåss om «vet ikke»-gruppen. Vi mener at politiske streiker og demonstrasjoner er viktig for å bekjempe de krefter i Norge som vil ha oss inn i EEC.

EEC-tilhengernes politikk i dag er å få kampen inn i parlamentariske former. De setter ekspertkomiteer i gang for «å utrede», folket blir holdt for narr gjennom hemmelighetskremmeri og snikk-snakk. For oss er det kapitulaspolitikk å godta disse premissene. Vår politikk må være å informere folket og mobilisere folket til aktiv kamp mot angrepene på deres interesser. Derfor må vi også avsløre og nedkjempe ideer innafor EEC-motstandernes rekke som kan gjøre kampen ufarligere for monopolkapitalen.

Fra Oslo Katedralskole (Katta) har vi fått et eksempel på at feilaktig politikk fra folk innafor fronten har ødelagt for EEC-motstanden. Da det ble mobilisert til den store EEC-konferansen i høst, saboterte og bekjempa SFU-ere på skolen mobiliseringa. Grunnen de oppga

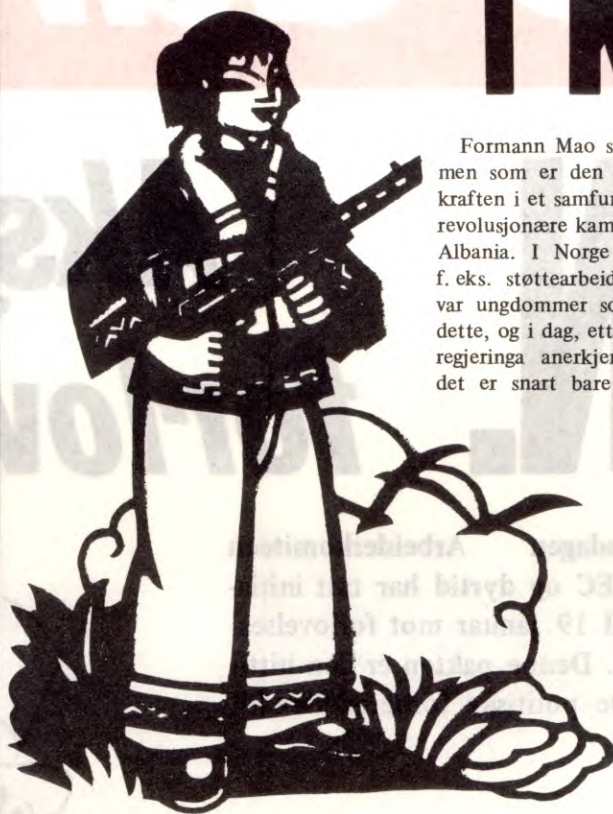
var at Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid (AKMED) var arrangør. Det samme skjedde da AKMED-gruppa på skolen tok initiativet til en prøveavstemning. Den ville lage et utvalg av folk med forskjellig politisk bakgrunn til å arrangere avstemningen. Slik ville de skape brei enhet bak aksjonen. En AUF-er og en uavhengig EEC-motstander ble med, men på møtet med styret i Folkebevegelsen-gruppa på skolen, gikk SFU-ere sterkt imot en prøveavstemning. Dette førte til at ledelsen for FB-gruppa ikke ville være med på avstemningen. Begrunnelsen som SFU-erne brukte var dels at de hadde hørt om NGS' avstemning, dels argumenter som: «vår skole betyr så lite – vi får for dårlig pressedekning». De mente også at en måtte ta hensyn til de av elevene som ønsket å vente på forhandlingsresultatet. En enhet som kunne ha vært stor og slagkraftig ble på denne måten redusert. Hvem tjente på det?

Vi hevder at forlovelsespakten vil undergrave folkeavstemningen, at EEC-tilhengerne kan si: «Vi kan ikke stoppe nå som vi er kommet så langt.» Innbyggerne i Oslo har fått merke denne politikken på et annet område. Kommunen prøver å presse gjennom store motorveier i skole- og boligstrøk. Først har de bygget de delene av prosjektet som ikke direkte berører de områdene innbyggerne vil ha fri for støy og trafikk. Da sier de: «Men vi kan da ikke stoppe nå, vi har jo lagt ned millioner, nå er det bare denne biten som står igjen.»

Vi mener at det er riktig som innbyggerne har gjort, å bekjempe at også den veistubben som står igjen blir tatt. Men vi hadde stått mye sterkere hvis vi klarte å stoppe planene på et tidligere tidspunkt, da ville det vært lettere. Vi må lære av dette i kampen mot EEC – Kamp mot forlovelsespakten er kamp mot EEC.

adresse:

4. mai-bevegelsen i Kina 1919

Formann Mao sier at det er ungdommen som er den mest aktive og vitale kraften i et samfunn. Dette viste seg i de revolusjonære kampene i Sovjet, Kina og Albania. I Norge ser vi det tydelig i f. eks. støttearbeidet for Vietnam. Det var ungdommer som gikk i spissen for dette, og i dag, etter flere års arbeid, har regjeringa anerkjent Nord-Vietnam, og det er snart bare en liten reaksjonær

klikk igjen her i landet som aktivt støtter USA-imperialistene. Vi ser det også i utviklinga av den revolusjonære bevegelsen i Norge. Det er ungdommen som gjenreiste den revolusjonære bevegelsen i slutten av 60-åra. På få år har den vokst veldig, og marxist-leninister har stått i ledelsen for streikekamper og skole- og studentkamper. Creditbank-notatene viser at storborgerskapet virkelig begynner å frykte oss.

Ser vi på historien, både vår egen og andre lands, går det klart fram at ungdommen som regel har vært fortropp i kampen mot reaksjon og undertrykkelse, 4. mai bevegelsen i Kina er et slikt eksempel.

4. MAI-BEVEGELSEN

På fredskonferansen i Versailles i 1919 fordelte seierherrene fra første verdenskrig byttet. Her ble det bestemt at Japan skulle overta Tysklands tidligere privilegier i Shantung-provinsen i Kina. Det var spesielt USA som ivret for dette. Etter at Sovjetstaten ble opprettet i 1917, følte USA at interessene de hadde i Asia var truet, og ville at Japan skulle være med å beskytte dem. Den reaksjonære regjeringa i Kina støttet denne beslutningen, men folket var imot.

Motstanden begynte hos studentene i Peking. 4. mai 1919 demonstrerte tre tusen studenter. 30 av dem ble arrestert, men det utløste bare nye demonstrasjoner og streiker blant studentene. Bevegelsen spredde seg utover landet. Studenter og skoleelever dro fra sted til sted og agiterte, studenter i andre byer demonstrerte og streiket. Så spredte det seg til andre lag av befolkningen, småborgerskapet og arbeidere gikk med. Kjøpmennene i bl. a. Shanghai og flere andre byer stengte butikkene sine, og arbeidernes streiket. Det som hadde startet som en bevegelse av unge intellektuelle, ble en folkefront av anti-imperialistisk og anti-føydal karakter. Den var rettet mot imperialistenes forsøk på å utvide sitt herredømme over Kina, og mot den innenlandske reaksjonære føydale herskerklassen som løp imperialistenes ærend. Kampen nyttet, regjeringa ble til slutt så presset at den ga etter, og Kina undertegnet ikke Versailles-avtalen.

4. mai-bevegelsen er et eksempel på den betydning ungdommen kan ha. Den viser også klart at det er nødvendig at ungdommen går sammen med arbeiderne og andre lag av folket i front mot felles fiende for at kampen skal vinnes. Gjør vi ikke det, blir sjøl kampen for en riktig sak bare et slag i luften.

Ungdommen i Kina er frigjort nå, under arbeiderklassens ledelse bygger de sosialismen. Formann Mao har oppsumert 4. mai-bevegelsen som en viktig etappe på veien mot den sosialistiske revolusjonen. 4. mai-bevegelsen var en revolusjonerende kraft som hadde stor politisk betydning. Den oppsto på et tidspunkt da Kina enda ikke hadde en fast revolusjonær organisasjon, et kommunistisk parti. Men allerede 2 år etter, i 1921, ble Kinas Kommunistiske Parti stiftet.

I dag er 4. mai ungdommens dag i Kina.

Endel av materiellet Arbeiderkomiteen har gitt ut den siste tida.

For Vietnam

Utgis av Solidaritetskomiteen for Vietnam. Boks 558 Sentrum, Oslo 1. Årsabonnement kr. 15,-. Postgiro 20 83 13.

FRITT PALESTINA

Organ for Palestinakomiteen i Norge. Postboks 107 Blindern, Oslo 3. Støtteabonnement kr. 20,-. Postgirokonto 20 90 85.

Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid

Postboks 3829, Ullevål Hageby, Oslo 8. Postgiro 20 88 77

RØDE FANE Organ for Marxist-leninistisk Front

c/o K-stud Bergen, Boks 13, 5001 Bergen Slettebakken

SOLDATAVISA

Organ for APML c/o Ellingsen Bjerregårdsgt. 49 Oslo 1